

Eksempler på bruk av relative adverbier

A. Sakprosa

1. [. . .] den blir for ham den stillhet efter stormen hvorom det heter at Gud er i den.
 > A. Larsen, *Nattetanker*, Oslo 1978, s. 6
2. For levende mennesker er tanken et Hades, et skyggerike hvorom han må si: bedre en hund i lyset enn en fyrste i dette rike.
 > A. Larsen, *op. cit.*, s. 64
3. [de] ser norsk sprogtilstand i dag som et samlet hele, en skala av varianter, hvorav fremtidens rikssprog burde vokse frem.
 > B. Bleken, *Om norsk sprogstrid*, Oslo 1966, s. 63
4. envoi = den «hilsen» hvormed man sendte diktet «ut i verden».
 > A. Aarnes [red.], *Litterært leksikon*, Oslo 1967, s. 19
5. Bortsett fra skolebøker (hvortil også hørte religiøs lesning, Æsops fabler m.m.) er trykt eller håndskreven litteratur for barn intet gammelt fenomen.
 > A. Aarnes, *op. cit.*, s. 20
6. Men den måte hvorpå man har forestilt seg hans virke i verden, er ikke vesentlig for gudstanken.
 > R. Bultmann, *Jesus*, overs. av Trond Berg Eriksen, Oslo 1968, s. 90
7. Den providentia specialis hvorved jødene – som hører til dem som er skapt i Guds bilde – fikk sin status som utvalgte, belastet dem på forhånd med en forpliktelse [. . .]
 > C. G. Jung, *Svar på Job*, overs. av H. Wergeland, Oslo 1969, s. 20-21
8. Liksom den opprinnelige Adam er tenkt som Guds bilde, slik er den vellykkede gudesønn Abels forbilde (hvorom det, som vi så, ikke foreligger noen dokumenter) – prefigurasjonen av gudemennesket.
 > C. G. Jung, *op. cit.*, s. 51
9. Med dette later han til å mene at man kan forestille seg dem ved en abstraksjon hvorved man fjerner alle materie.
 > E. Storheim, *Innledning, i: I. Kant, Morallov og frihet*, Oslo 1970, s. XII
10. Etter beskjæringen og ryggbearbeidingen er bokblokken (innlegget) klart for innhenging i permen, hvorved forsatsarkene klistres fast til permen.
 > Lille Fokus, Oslo 1973, s. 107
11. Gud er det punkt hvorfra det må gis svar på spørsmålet om livets og dødens såvel som historiens mening.
 > G. Schwarz, *Hva Jesus egentlig sa*, overs. av H. Andresen, Oslo 1973, s. 143
12. Ordningen gjelder i den utstrekning ektefellene ikke har opprettet ektepakt (s.d.), hvorved visse formuesgjenstander er gjort til noen av ektefellenes særeie (s.d.).
 > E. Gulbransen, *Juridisk leksikon*, Oslo 1973, s. 77
13. Det ble holdt en offentlig konkurranse som resulterte i 9 forslag, hvorav kanskje ett kjennes.
 > J. A. Seip, *Utsikt over Norges historie*, bd. 1, Oslo 1974, s. 39
14. Kant kaller tid og rom for rene anskuelser eller anskuelserformer fordi det erfaringsmateriale som foreligger i anskuelsen, alltid er ordnet i tid og rom før det blir gjenstand for forstandens bearbeidelse, hvorved anskuelserformene bli a priori betingelser for all sanseerfaring.
 > B. og K. Hanneborg, *Filosofisk ordbok*, Oslo 1975, s. 16-17
15. [. . .] det værende, Det Ene og Evige, det hvorved vi måler mangfold og tid.
 > A. Brynildsen, *Johannes Kepler. Nyplatonismens triumf og selvovertinnelse*, Oslo 1976, s. 101
16. Og herfra er ikke veien lang til T. S. Eliots berømte oppfatning av bildene som «the objective correlative of feeling», dvs. som en objektiv følelse, et konkret medium hvorigjennom en stemning formidles fra dikter til leser.
 > A. Kittang, A. Aarseth, *Lyriske strukturer*, Oslo 1976, s. 71

17. Men når Lucretius påstår at elementene etter Empedokles' utsagn gjensidig tilintetgjør hverandre, overser han fullstendig Empedokles' lære om et videre element, «kjærlighet», som gjør at ulike elementer igjen forenes, hvorved stoff igjen oppstår.
 > Lucretius, Om tingenes natur, overs. av T. Sparre, Oslo 1978, s. 31
18. Bismarck [. . .] trakk seg tilbake til sitt gods Friedrichsruh ved Hamburg, hvorfra han, særlig gjennom avisen Hamburger Nachrichten, rettet bitre angrep på den nye regjering.
 > AGL, bd. 2, Oslo 1978, s. 156
19. Alle det enkelte filosofiske problems transcenderinger av seg selv peker entydig mot en siste instans, mot en fundamental plattform hvorfra vi skal kunne uttale hva det er som gjør de enkelte problemer uselvstendige og selvstendige igjen som filosofiske problemer.
 > J. Fr. Bjelke, Filosofi – problemer eller ett problem?, Oslo 1979, s. 55
20. Forlagskontrakt: avtale hvorigjennom den som har opphavsrett til et litterært eller vitenskapelig verk, musikkverk eller verk av billedkunst overdrar til en forlegger retten til å mangfoldiggjøre verket gjennom trykk eller lignende fremgangsmåte og til å utgi verket i denne form.
 > AGL, bd. 4, Oslo 1979, s. 455
21. Eksemprøver, lappeprøver, diagnostiske hudprøver på kontaktallergi hvorved kjemiske stoffer, som mistenkes for å kunne være årsak til et eksem, legges på huden i små mengder [. . .].
 > AGL, bd. 3, Oslo 1979, s. 604
22. I Elverum har vi hvert år om lag 150 norskstudenter å undervise, rettleie og sensurere, hvorav ca. 50 halvårselevenesstudenter.
 > G. Wiggen, i: Humanistisk forskning ved dei regionale høgskulane /konferanserapport utgitt av NAVF/ 1980, s. 97
23. Hjerneskallen består av den opprinnelige brukkapsel hvortil dekkknokler slutter seg.
 > AGL, bd. 7, s. 81
24. Denne realitet krever ikke desto mindre en årsak hvori alt det som er objektivt eller gjort nærværende i forestillingen, er formalt tilstede.
 > A. Aarnes, Debatten om Descartes. Innvendinger og svar, Oslo 1982, s. 33
25. Men den tilfredsstillende ikke de vitebegjærlige ånder, for den lærer ikke om den metode hvorved tingene blir funnet.
 > A. Aarnes, op. cit., s. 42
26. Med en fullstendig substans forstår Descartes intet annet enn en substans som er forsynt med former og attributter hvorved man kan erkjenne at det dreier seg om en substans.
 > A. Aarnes, op. cit., s. 67
27. Jeg har gjort det klart at det prinsipp hvorefter vi ernærer oss, i hele sin art er forskjellig fra det prinsipp hvorefter vi tenker.
 > A. Aarnes, op. cit., s. 90
28. Advokatforeningen har tidligere overfor Justisdepartementet pekt på denne svakhet ved systemet og har anbefalt at det blir etablert en ordning hvorefter mistenktes interesser kan bli ivarett på en bedre måte enn under gjeldende regelverk.
 > Aftenposten, morgennr., 30.10.1982
29. Hvis det imidlertid foreligger en cancer, vil det i canceren skje en hurtig celledeling, hvorved det dannes tallrike nye celler.
 > Medisin og helse, nr. 3, 1982, s. 29
30. Her blir tidligere utenriksminister Frydenlund fremhevet som en av arkitektene bak «dobbelvedtaket» 12. desember 1979, hvorefter utplasingen av kjernefysiske mellomdistanservåpen i Europa skulle starte i slutten av 1983.
 > Farmand, 23.10.1982, s. 21
31. Britene mistet 250 mann og hadde 777 sårede, hvorav et hundretall hadde fått livsvarige handicap.
 > Farmand, nr. 50, 1982, s. 14
32. Vibratoren fremkaller lydbølger som ledes inn i munnen og svelget hvorfra de kan moduleres til tale, på samme måte som man modulerer lydbølger fra stemmebåndene.
 > Medisin og helse, nr. 4, 1982, s. 25
33. Etter noen år vil man på denne måten oppnå at de fleste nærmer seg asymptotisk til denne magiske tallgrense, hvorved demokratiseringsprosessen i karrièresamfunnet blir framskynnet.
 > O. D. Lærum, Om medforfattere, i: Nordisk Medicin, 1982, s. 322

34. Denne konstruksjon, hvorved subjektet gjentas med et anaforisk pronomen, har etter mitt inntrykk bredt seg sterkt [. . .]
- A. Gallis, Nye trekk i dagens norsk – sett og hørt i massemedia, i: Maal og Minne, nr. 1-2, 1982, s. 108
35. Bebuder Staten at den vil lage i stand sosialistiske kakeformer hvori kommes barna, skolen, kunnskapsstoffet og kulturen, ryster man uvitende på hodet.
- H. Groth, Samlede essays og kommentarer, Oslo 1982, s. 52
36. I boken «The Loved One» skildres, uten den rette ærbødighet, den stedlige hundekirkegård og det fornemme rituale hvormed de avsjelede dyr ble overlatt til de evige jaktmarker.
- H. Groth, op. cit., s. 236
37. Fortoningene fremkommer ved at vi innstiller oss på objektene, som den «aura» hvorigjennom objektene åpenbares.
- A. Aarnes, Mellom det faktiske og det mulige, Oslo 1984, s. 109
38. [. . .] den skaperakt som symbolet representerer, er den prosess hvorved den kaotiske, objektive virkelighet trekker gjennom erfaringen og gjøres meningsfull.
- Ergo, nr. 1, 1985, s. 17
39. Det franske skipet Leon Thevenin, hvorfra undervannsroboten styres, innleder derfor umiddelbart nye søk etter ferdsskriveren [. . .]
- Aftenposten, morgennr., 11.7.1985
40. Denne islamske helligdommen er bygget over det sted hvor man mener Abraham ville ofre sin sønn og hvorfra Muhammed startet på sin nattlige himmelferd.
- Aftenposten, morgennr., 11.7.1985
41. Statsansatte har ingen beskyttelse mot å bli fratatt opparbeidet ansiennitet, slik man gjerne har gjennom en tariffavtale, hvorunder også arbeidsmiljøloven kommer inn.
- Aftenposten, morgennr., 22.8.1985
42. Under den påfølgende kamp hvorunder Nilsen fikk et mindre kutt, kom han seg fri og ut av bilen.
- Aftenposten, aftennr., 5.8.1988
43. Gjennom disse glimtene kan vi skimte konturene av en prosess hvorved barnet lærer å finne sin plass i en verden som på mange måter er mer strukturert enn vår.
- Dyade, nr. 1, 1989, s. 19
44. Bevegelsen fikk etterhvert feste i England, hvorfra impulser spredte seg til andre land.
- Sidsel Helliesen, Grafikk, i: Norges malerkunst, bd. 2, Oslo 1993, s. 384
45. [. . .] en bevegelse ikke innen jeget, men mellom et jeg og et du, hvorved duet er det stedet som konstitueringen av duet utspringer fra.
- H. Kolstad, H. Bjørnstad, A. Aarnes, I sporet av det uendelige. En debattbok om Emmanuel Levinas. Oslo 1995, s. 39
46. Væren er, som hos Heidegger, det «forståelighetens lys» hvorved tingene trer frem for oss.
- ib. s. 54-55
47. [. . .] den prosess hvorved jeget kommer til en etisk identitet
- ib. s. 130

B. Skjønnlitteratur

48. Dette har kanskje fremfor alt å gjøre med de omstendigheter hvorunder historiene spres.
- Dag Solstad, Irr! Grønt!, Oslo 1969, s. 38
49. Han snakket entusiastisk om sine planer, ikke bare fordi det var nødvendig å opptre med entusiasme, men også fordi han endelig hadde erobret en plattform hvorfra han kunne opptre ærlig, uttrykke sin oppriktige mening, direkte og uten omsvøp.
- Dag Solstad, op. cit., s. 157
50. [. . .] en lenestol ved vinduet hvorfra han med mild forundring kunne iaktta spurvene som sloss om en hestelort – det var hva han hadde hatt for øye alt fra ungdommen av.
- T. Stigen, Huset og byen, Oslo 1978, s. 6
51. Det er de frø vi har kalt for atomer, for første-partikler; det er det evige stoff hvorav hele vår verden er bygget.
- Lucretis, Om tingenes natur, overs. av T. Sparre, Oslo 1978, s. 31
52. [. . .] i måten hvorpå denne mannen setter all sin energi inn på å skrive, ligger det sikkert en generøsitet [. . .]
- I. Calvino, Hvis en reisende en vinternatt, overs. av J. Aardal, Oslo 1986, s. 158

53. [. . .] den tilstand hvori et menneske, uavhengig av enhver nødvendighet som tvinger det, har kraft til ut fra seg selv å bestemme seg for et bestemt mål [. . .]
- Robert Musil, *Mannen uten egenskaper*, overs. av O. M. Selberg, bd. 1, Oslo 1990, s. 213
54. Den nøyaktighet hvormed Moosbruggers eien-
dommelige sinn ble innordnet i et system av
to tusen år gamle rettsbegreper [. . .]
- Robert Musil, op. cit., s. 217
55. Hva bedre kunne han da gjøre enn å holde seg
fri av verden, i den gode betydning hvori en
forsker forholder seg slik overfor kjensgjernin-
ger som vil forlede ham til å feste forhastet lit
til dem?!
- Robert Musil, op. cit., s. 219
56. [. . .] for det forekom henne at den selvfølgelighet
hvormed Ulrich bød henne en så gemen og
etter hennes mening utsvevende drikk, rommet
en ukjærlig hentydning.
- Robert Musil, op. cit., s. 219